

ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО ПРОГРАМ ПО АЛЬТЕРНАТИВНОМУ ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЮ

В. В. Струнін

Національний університет харчових технологій

Науково-технічний прогрес – головний фактор розвитку суспільства. У цьому контексті державна науково-технічна політика є найважливішою складовою соціально-економічної політики країни. Вона визначає основні цілі, форми та методи діяльності держави у науково-технічній сфері.

Державні науково-технічні програми є основним засобом реалізації національних програм та пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки. Своєрідним „каталізатором” цієї діяльності повинне стати грамотне, інтелектуально розвинене, високоморальне сповідання філософії інноваційних перетворень і передових ідей управлінського, технічного, юридичного і інших планів, серед яких і запровадження альтернативних відновлювальних джерел енергії у всіх галузях господарства та відповідне переоснащення підприємств.

Причини цього твердження зрозумілі. Енергетичну незалежність завжди пов'язують з національною безпекою держави. Рівень розвитку паливно-енергетичного комплексу України справляє визначальний вплив на стан її економіки, на розв'язання проблем соціальної сфери і рівень життя людей.

Зрозуміло і те, що стабілізація та розвиток електроенергетики, а разом з нею і економіки, можуть базуватися тільки на новітніх науково-технічних досягненнях. Причому, важкий стан енергетики, як це не парадоксально, створює унікальні можливості для її переходу на найвищий сучасний рівень, якщо правильно обрати стратегію виходу з кризи.

В Україні дослідження в галузі відновлювальних джерел енергії проводяться давно. Ці дослідження перспективні, потрібні людству, їх актуальність з кожним днем зростає.

Не в останню чергу актуальність відновлювальних джерел енергії викликана тим фактом, що пропорції економіки повинні формуватися з урахуванням необхідності дотримання екологічних обмежень, чим

досягатиметься узгодженість економічної та екологічної компонент сталого розвитку.

Взаємне узгодження розвитку економічної та соціальної складових застосовується за умови переорієнтації економічного зростання із самоцілі на задоволення соціальних потреб. Інакше кажучи, економічне зростання має супроводжуватися адекватними соціальними перетвореннями та сприяти вирішенню проблеми підвищення якості навколишнього природного середовища (НПС). В іншому випадку зростання економіки буде позбавлене будь-якого сенсу з точки зору потреб розвитку людства.

Забезпечити раціональну взаємодію економіки та екології в розвитку процесів глобалізації, а також запобігти розвиткові взаємовиключних тенденцій дозволить лише перехід до нової парадигми розвитку і до світового порядку, що ґрунтувався б на економічному зростанні при задовільному стані НПС.

В електроенергетиці України створено достатній потенціал, що може втілитися не тільки у забезпеченні власних потреб, але й експорті певної кількості електроенергії. Для цього потреби народного господарства в енергоресурсах мають задовольнятися за рахунок їх економії та шляхом поступового нарощування генеруючих потужностей. Такий перебіг подій можливий за умови прискорення реалізації програми прямої економії енергоресурсів за рахунок структурної перебудови економіки, реконструкції та технічного переозброєння народного господарства, впровадження передових енергозберігаючих технологій, а також за рахунок значного розширення наукових досліджень, в тому числі разом з іноземними фірмами, по використанню нетрадиційних джерел енергії.